



Bayer Zsolt: Tegnap

2017 augusztus 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [3](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nincs itt semmi baj. E baromarcú félállatka mai véleménye holnap a tegnapi újság díszleend.

Alig van érdekesebb a tegnapi újságnál.

A tegnapi újság rzi a tegnapi gondolatot. A szenvedéllyel, ellentmondást nem t?r?en képviselt gondolatot, hitet, meggy?z?dést, szándékot és akaratot, melyet az örökkévalóság igényével és ígéretével vetett papírra a szerz?, mondott tollba a nyilatkozó.

A tegnapi újságban ott van a tegnapi ellenség, a tegnapi idióta, a tegnapi antidemokrata, aki mára barát lett és bölcs és európeér és igazi és megfellebbezhetetlen demokrata.

A tegnapi újságban a sípot fújó ellentüntet? egy náci troll, a mai újságban a haza megment?je. A tegnapi újságban tilos a hülyéknek szavazni, a maiban tilos ?ket kirekeszteni.

A tegnapi újságban benne lapul tegnapi hülyeségünk vagy tegnapi okosságunk, a maiban pedig ugyanez - vagy éppen fordítva.

Ett?l olyan szép ez az egész...

És akkor nézzünk tegnapi újságokat, tegnapi véleményeket, szenvedéllyel, hittel, meggy?z?dással és kérlelhetetlenül el?adott igazságokat.

Itt az els?, még 2002-b?l:

„Cenzus

TÓTA W. ÁRPÁD 2002.12.23. 09:05

No, emberek, most már tényleg nincs itt semmi látnivaló, kotródjanak haza leértékelt karácsonyi filmet nézni. Azazhogy egy pillanat: még nem végeztünk. Üljön le mindenki a magával hozott Blikkre vagy Színes Mai Lapra, és számoljunk.

A gy?ztesek személyét nem elemezzük, nem vonjuk le a nemzeti méret? következtetéseket, nem hasonlítunk össze stratégiákat. Egyszer?, ám rituális karácsonyi megszegényítés következik csak.

Tegye fel a kezét, aki ezer forintnál többet költött valóságsszavazásra. De inkább mindenki, aki egyáltalán felemelte a telefont, és kétszáznegyven forintért beleköpte a maga nyálát a közös hablévesbe.

Tényleg össze kéne tereelni a hardcore realityvoksolókat, és tudományosan megállapítani a jellegzetességeiket. Ezért a tanulmányért vagyonokat fizetnének négy év múlva a politikusok. Gimnazista koromban az volt a kedvenc játékomb, hogy megpróbáltam kitalálni a hetes buszon, még a budai hídf?nél, hogy ha átérünk, ki fog keresztet vetni. Katolikusszpotting. Négy év gyakorlattal egész pontosan meg tudtam tippelni, bár mindig került egy-két frissen megtért grufti, aki meg tudott lepni. Kés?bb pedig a metrón szórakoztattam magam azzal, hogy végignéztem az arcokon, mereven szemmagasságban maradva, és megjelöltem gondolatban a patacip?gyanús egyedeket; itt már nem voltak meglepetések, eltéveszthetetlenül látszik az arcokon, ha háromkilós gumitalpban végz?dnek. Vagy legalábbis tartanak otthon ilyet.

Most viszont az érdekelne, mi viszi rá emberek tömegét, hogy súlyos ezrekért hozzásegítsenek tizenhat millához egy ismeretlent. Mert nézni még hagyján: a m?sor maga szórakoztató lehet, de ehhez nagyban hozzájárul, hogy ingyen van, ahogy az akciós felvágott is jobban esik, ha tudjuk, hogy jó vétel volt. De miért szavaznak? Miért nem szarják le, ki megy ki abból a házból vagy villából, és miért adakoznak milliárdokat - mert milliárdos nagyságrend? bevételt jelent a népakarat - egy televíziónak, ahelyett, hogy elsültkrumpliznák a mekiben? Ennyire vonzó lehet?ség az a minimális interakció, hogy egyszázezredrészben segíthet kiebrudalni egy hozzá hasonló - vagy éppen nem elég hasonló - szerencsétlent a képerny?r?l? Szomorú, szomorú vége lesz ennek; a Big Brother mozgósító ereje azt demonstrálja - újra -, hogy némi ügyességgel a tömeg még mindig rábírható arra, hogy

teljesen értelmetlen dolgokban aktívan részt vegyen, fizessen érte, és még örüljön is, hogy egy lehetett az arctalan, digitalizált ostobák közül.

Igazából persze csak az a baj, hogy ugyanezek az emberek, akik most Évit és Szabolcsot megkoronázták, akik ott ordibáltak a helyszínen, mínusz öt fokban, akik százezreket adnak valamelyik bukott lakó személyes tárgyaiért... igen, az a bajom, hogy a parlamenti választásokon ezeknek a szava ugyanannyit ér, mint mondjuk az enyém vagy azoké az okos, cinikus profiké, akik minderre a hülyeségre rávették őket. Pedig nyilvánvaló, hogy alkalmatlanok nemhogy a köztársaság, de a saját háztartásuk állapotának felfogására is.

Régóta morgolódom magamban arról, hogy be kellene vezetni a szellemi cenzust Magyarországon, sőt világszerte. Ne szavazhasson mindenki. Tessék el?bb kitölteni egy egyszer? kis tesztet, és majd ha a kedves állampolgár bebizonyította, hogy fel tud sorolni négy szomszédos államot, és tisztában van azzal, hogy melyik földrészén van Brüsszel, akkor mehet ikszelni. Addig meg nem. Talán nem véletlen, hogy a kisgyerekek nem szavazhatnak. Sőt, a kisgyerekek általában nem is telefonálhatnak, hogy ne tetézzék az apjuk okozta károkat, aki éppen a huszadik voksát adja le Pongóra, nemzetvédelmi buzgalomból. Autót is csak az vezethet, aki számot adott a felkészültségér?l - ugyan ne rángassák már az ország kormánykerékét az analfabéták, és ne nekik illessék magukat a vezetni vágyók.

Áthidaló megoldásként most elég volna, ha mindenkinek csak egy szavazata lenne négyévente. Választhat kedvére: a Big Brotherben, vagy majd a szavazófülkében kívánja elkölteni. S ha netán feleennyi választóképes polgár sem marad, az sem baj - a többieket elszórakoztatja a show, és nem ?rli majd fel tehetséges politikusok pszichéjét a kegyetlen kérdés, hogy megéri-e süket demagógiával operálni és debilizálni a pártjukat, vagy sem. Ellenkez? esetben pedig készüljünk fel arra, hogy négy év múlva nem miniszterelnököt, hanem m?sorvezet?t választhatunk.” (index)

Nincs ezzel semmi baj, a valóságshow néz?ket és szerepl?ket magam is egy másik, az enyémt?l minden vonatkozásban élesen elhatárolt kasztban látnám szívesen, homlokukon bélyeggel, csak a mihez tartás végett.

Nézzük ugyanezt a szerz?t a tegnapi újrságokból:

„Anyád napja

TÓTA W. ÁRPÁD 2003.05.05. 08:16

Jó reggelt, szegény, szerencsétlen magyarok.

Megint szegényebbek lettünk egy sort?zzel. Le kellene már számolni azzal a hülyeséggel, hogy demokráciákban a rend?rnek muszáj tehetetlennek lenni. Arra tartjuk ugyanis többek között, hogy megfegyvelje azt a fix cs?cseléket, amely id?nként hídblokáddal és utcai garázdálkodással éli ki aktivista ostobaságát. Nem málészájjal bámulni, ahogy néhány száz feltüzelt félállatka trombóvizt okoz a közlekedésben, vagy éppen lokálisan megszünteti a demokráciát. Tessék ilyenkor lövetni, ahogy normális országokban szokás.

A standard eljárás az, hogy feláll szépen a rohamrend?rség falanxba, és kioszt száz-kétszáz gumilövedéket. És itt már rég nem a kender?l van szó, tessenek megnyugodni. Hogy legális lesz-e a marihuána Magyarországon, az mellékes ahhoz képest, hogy lehetséges lesz-e a véleménynyilvánítás, hogy a gyülekezési jog gyakorlásához továbbra is elég lesz-e a rend?rség beleegyezése, vagy külön be kell majd jelentkezni a Primitív Magyarok Egyesületénél, mert különben szétverik a demonstrációt, elvágják a kábeleket és sörösüveggel bombázzák a tömeget. Hadd jegyezzem meg, hogy ez a pár száz sötét alak a karhatalmista szerepét találta meg magának, az Ifjú Gárda alakult bennük újjá: ?k felel?sek a felforgató rendezvények felforgatásáért. Biztosan büszkék a hagyományaikra.

Össze is foglalható a szomorú közállapot a marihuána törvényesítéséért összegy?ltekk közé hajított sörösüvegben. Meg azokban az ellen-baromarcokban, akiken messzir?l látszik, hogy simán ölnének egy marmonkanna

metilalkoholért, akár gyereket is, ugyebár. A voltaire-i aranyköpés, miszerint ha nem is értek egyet veled, de mindent megteszek, hogy elmondhasd a véleményedet, ugyanolyan aktuális itt a sajtónyelv édes melegében, és ugyanolyan ismeretlen a borgözös huligánok között, mint születésekor.

Na, szóval ezekben az esetekben a standard eljárás az, hogy feláll szépen a rohamrend?rség falanxba, és kioszt száz-kétszáz gumilövedéket. Az egy jókora darab m?anyag, tulajdonképpen egy repül? ököl; ha nem talál el jobbról, akkor balról ér - és akit eltalál, az legközelebb megkeresi a tiltakozás törvényes módját. Vagy ha reménytelenül hülye, akkor legalább fekszik egy darabig, és infúziót kapja a betev? kevertet. Ha már drogról esik szó és pofon.

Nem lehet elégszer hangoztatni: be kell vezetni az értelmi-tájékozottsági cenzust Rövid távon, tünetice már meg is oldottuk a primitívkérdést. De ne legyünk felületesekek: ezek a nyomorultak azért férgel?dtek ki a Vörösmarty térre, mert bizonyos politikusok úgy érezték, az ilyenek beteretése a saját akolba olyan eredmény, hogy azért megéri seggnek sminkelni magukat. A Lelkiismeret 88 nev?, konkrétan hitlerista múltú arcokból álló csapat már rég nem létezne, ha nem lennének szemforgató pártfogók a hivatalos politikában. Ha nem óbégat Hende Csaba körpásztor meg az MDF - nevezük nevén különösen Pettkó András - , és nem gy?jt maga köré még néhány idült polgárikörös háziasszonyt - régen az ilyenek horgolással foglalták el magukat, hej -, akkor ez a csürhe is inkább otthon issza le magát az Armageddon vagy a Titanic el?tt, el se jutott volna hozzájuk, hogy mi lesz vasárnap délután. Az MDF és Hende azonban úgy ítélte meg, megéri ráhajtani a debilekre, f?képp pedig a MIÉP romjai közt kísért? él?halottakra. És azért juthattak erre a következtetésre - ahogy már e-e-hasábokon elsajnálkoztam magam -, mert a transzparenszaggató félork ugyanannyit ér a demokrácia mérlegén, mint az elérhet? tényeket mérlegel?, aztán ilyen vagy olyan következtetésre jutó homo sapiens. Azt senki sem állítja, hogy minden normális ember a spanglifelszabadítás híve - én sem vagyok igazán az, például azért, mert hosszú távon elbutulást okoz, meg azért is, mert elveszne a varázsa -; de azt tudományos bizonyossággal állíthatjuk, hogy csak a nem normálisak fejezik ki ellenvéleményüket ballisztikus söröspalackkal.

Hosszú távon tehát az a teend?, hogy ezt az igazságtalanságot ki kell küszöbölni, megakadályozva egyben azt is, hogy jobb sorsra érdemes honatyák a nyilvánvalóan tudatos hazugság eszközához kényszerüljenek folyamodni. Mi sem egyszer?bb ennél: meg kell vonni a választójogot az ország legbutább öt vagy tíz százalékától. Nem lehet elégszer elmondani: a demokrácia, a teljes, válogatás nélküli választójog túlhaladott berendezkedés. Képesítés és képesség nélkül babakocsit sem lehet tologatni - na jó, azt éppen lehet, szintén sajnos -, nemhogy megmondani a frankót országglás ügyében. Motorhoz, autóhoz, kerti traktorhoz, katedrához és esztergagéphez tanulni kell - csak éppen a választáshoz nem kell. Mintha a politika nem volna veszélyes üzem.

Kerül amibe kerül, nem lehet elégszer hangoztatni: be kell vezetni az értelmi-tájékozottsági cenzust. Teszteljük a tisztelt polgárt, miel?tt kezébe adjuk a döntést; ugyan mondja már el, mint micsoda próbál? most beleszólni Magyarország ügyeibe. Csak néhány egyszer? kérdés államformáról, történelemr?l, földrajzról - aztán elégséges fölött mehet szavazni, a legjobbak még szorzót is kaphatnak. Mert hadd érjen már többet annak a szavazata, aki nem az ingyenkonzervért és az ingyendemagógiáért jött voksolni. S ha majd az elmoszatosodott agyú alkoholbetegekkel nem kell számolnia egyik pártnak sem, ha nem lehet bel?lük spontán rohamosztagot szervezni, ha az ? szimpátiájukért nem jár pont a játékban, és ha nem érezhetik úgy, hogy kíváncsi rájuk az ország - na akkor lehet elkezdenni a társadalmi párbeszédet."

Igazán remek! Különösen jó olvasni, hogy 2003 májusában a szerz? állatnak (na jó, csak félállatnak), primitívnek, baromarcnak, kanna metilalkoholért gyereket is megöl?nek, nyomorultnak, féregnek, csürhének becézgeti a könny?drogok ellenz?it, és soha, senki nem kapott infarktust ezekt?l a jelz?kt?l azon az oldalon, ugyanis az ilyen jelz?ket ?k használhatják ránk, de fordítva nem megy, mert akkor az amerikai külügy is fel fog szólalni, és téma leszünk az ENSZ-ben. Érdekes kis kitétel ez is:

„Képesítés és képesség nélkül babakocsit sem lehet tologatni - na jó, azt éppen lehet, szintén sajnos -, (...).” Nehéz ebben nem felfedezni némi cigányellenes felhangot, vagyis rasszizmust, nem is kell hozzá más, csak egy „kis rosszindulat”, abból a fajtából, amit Gyurcsány javasolt még a 2002-es kampányban az u.n. „köteles beszéd” utólagos felhasználására.

És akkor nézzük meg azt is, miképpen szól a füttyszó az indexnél 2003-ban:

„Nesze nektek kenderkötél!

INDEX 2003.05.04. 20:46

Szinte semmiről sem esett szó vasárnap, Budapesten a Vörösmarty téren. A kannabisz dekriminalizációjáért küzdők ünnepe, a Kendernap kis híján botrányba fulladt. A nemzeti ill. polgári szervezetek által szervezett ellentüntetés miatt és kellő biztosítás híján a demonstrációt transzparenstépkedés, dobálás, kötelezés és kisebb verekedések árnyalták.

A Kendernap kezdetén, délután négy körül egy nyugati származású fiatalember ül a Vörösmarty tér jobboldali szektorában, a Gerbeaud kissé forgalmassá vált teraszán, és a masszív katonai füttyzajjal mit sem törődve, a tarkójának koccanó tarsolylemezekre rá sem rántva, és a magukból kikelve hazaáruelőző nyugalmozott történelemtanároknak sem hederítve igyekszik kanálára gyűjteni a tejeskávéből megmaradt habot.

Till Attila rögtön az elején felhívja a tüntetők figyelmét, hogy ne üljenek fel a provokációnak. Az ellentüntetők akadálytalanul és tömegesen sétálnak át a kordon mellett a tér legalizációpárti oldalára és beállnak a színpad elé. Egy lelkiismeretesnek és ittasnak is tűnő férfi verni kezd egy fotóst. Az eseményeket figyelő sípoló nének elnézően mosolyognak az eseten. A provokációt kikerülni igen nehéz, az béközép arcú ellentüntetők nyomulnak a színpad környékén és transzparenseket tépnek ki a kenderpártiak kezéből, amelyet további tettelegességek követnek. A színpad áramellátását biztosító fókábel mentén kötélhúzáshoz hasonló akció bontakozik ki.

A polgári tömegben megmerítkezni, kisebb halláskárosodás okoz, ugyanis a Magyarok Világszövetsége, a Levegőt Polgári Kör, a Honfoglalás 2000 Egyesület, a Lelkiismeret 88 és a Trianon Társaság mérges asszonyainak hívó szavára megjelent emberek a véleményük kifejezéseként teli tüdőből fújták a magukkal hozott sípokot, ökörszarvükürtöket és más népies fúvós eszközöket.

De persze transzparenseken is kifejezik véleményüket: "Eltársak! Drogot a birkáknak!", "SZabad Drogot SZívni!", "Korbácsot kenderből a kendermagosoknak", "Eltörölni bíróságilag egyesületüket!". "A nemzet rágcsálói: Konrád, Fodor, Jancsó", "Az EU-ban is élhetnek sehonnai bitang emberek?", "Kultúrnyikok, született vénások". És természetesen elkerül a magyar politikai vitakultúra Kövér László nevéhez fűződő végső argumentuma, a kötél is, amely a színpad előtt egy mini akasztófáról lóg a "Nesztek Kender!" felirat kíséretében.

A rendőrség - úgy tűnik - nincs a helyzet magaslatán, és egészen addig meg sem próbálja elválasztani a két tábor, amíg ki nem tört a fizikai erőszak, a harcosabb természetű jobboldali aktivisták bottal, sodrófával, üvegekkel, tojásokkal, "Kapd be!", és "Seggedbe!" kézjelekkel, valamint "Takarodjatok!" típusú mondatokkal felszerelve rövid idő alatt elfoglalták a színpad környékének nagy részét, hogy a demokratikus véleménykifejezési formák dicsőségére mindenkibe belefojtsák a szót.

Rendőrként állítsa meg ezeket - üvölti Aczél Réka a mikrofonba, hiszen a hangszórók mellett a Lelkiismeret 88 Csoport hídfoglalásban is jártas ellentüntetők éppen verekedést provokáltak ki. Nehéz lesz így párbeszédet folytatni. Pedig a szervező Kendermag Egyesület még a színpadra is felhívta Kocsis Imrét, a csoport szervezőjét.

"Hallgassatok a lelkiismeretetekre" - közli Kocsis, akit a rendezvény fővédnöke, Jancsó Miklós követ a színpadon. Az öreg, mint mondja, nem szív, de kiáll mások szabadsága mellett. Éljetek a jövőnek, mondja.

Mindközben szüntelenül záporoznak a tojások, fóként Till Attilára, az egyik megszervezőre. A polgári körök nem szeretik a TV2-t, a kereskedelmi csatorna az egyik transzparenstén a heroin, az LSD a marihuána, az SZDSZ és az MSZP után az elkelő hatodik helyet foglalja el a tudatmódosítók között.

Talán a katonai sípolás teszi, pontosabban az állandó kilégzéstől a vérben fellépő oxigénhiány, a marihuánafogyasztás dekriminalizálásáért tüntetők közé keveredett jobboldali aktivisták fokozatosan eksztázisba estek, így a tojások mellett lassan keményebb tárgyak is repülni kezdtek. A dobálás addig durvul, mígnem fejbe találnak egy gyereket. "Hát nem azért jöttetek, hogy a gyerekeitek megvédjétek" - kérdezi Aczél Réka.

"Nem szeretnék az önök barátja lenni" - jelenti ki a színpadon Konrád György. A kenderszármazékok legalizálása mellett kiállításával már a kilencvenes években botrányt kavart író csak annyit kérdezett volna, bönös-e az, aki

másnak nem árt, de a masszív füttykoncert lehetetlenné tette a társadalmi párbeszédet. "Önök úgy látszik idegesek" - mondja az író, majd közli, hogy nem szeretne barátkozni az ellentáborral.

"Legyünk együtt magyarok, vagy mi a fasz" - ezt már egy színpadra felkeveredett demonstráló hirdeti. A tüntetés hátralev? részében kaotikus sorrendben váltogatják egymást a fellép?k a színpadon, a tér egyik felén mosolygó tömeg táncol, a másik részén magukból kivetk?zött nagymamák és lecsúszott mindengy?löl?k fújják eltorzult arccal sípjait.

A rend?rség hat óra körül unja meg. A "drogosok" tapsától kísérve egy ?rmester a tér kiürítésére szólítja fel mindkét tábor, aminek a legalizációpártiak úgy-ahogy eleget is tesznek. Az ellentábor marad, ki tudja kit?l, de még mindig óvják gyermekeiket. Mint egy békés családnak látszó csoporttal folytatott beszélgetés?l kiderült, ?k komolyan azt hitték, hogy itt anyáknapi spangliosztás lesz.

"Rosszul volt ez kommunikálva" - mondja az apukának látszó. Kérdésünkre, hogy nem lehet-e, hogy a rossz kommunikációért a lélek pestisé?l beszél?l Hende Csaba tehet, csak zavart csend a válasz. Abban megállapodunk, hogy bel?ve azért tényleg nem szabadna vezetni. Mint ahogy részegen sem.

Az ellentábor még egy órát id?zik a téren. A rend?rség autóba ültet egy személyt. Ezt "ÁVH" skandalás követi. Majd - szinte egyszerre - mindenki hazamegy."

Hát így.

Ugye mennyire másképpen tud szólni a füttyező is, ugyanabból a sípból, csak más szájból?

De egyet biztosan kijelenthetünk, nevezetesen, hogy a tegnapi újság meg?rzött egy fontos és örök igazságot: Tényleg nem szeretnénk az önök barátai lenni. Ez az egyetlen bizonyosság.

S akkor befejezésül nézzük meg, hogyan változott meg mára becses szerz?nk véleménye a választójogi cenzusról:

„Tóta W. Árpád: Világosítsd fel nemzedet

Beledurrantott a nulláslistbe Dúró Dóra, újrhangszerelt, örökzöld slágerrel. A demokrácia baja az, hogy túl sok a hülye, és ezért végs? soron a hülyeség kormányoz. Az aktuális feldolgozásban a megoldás úgy hangzana, hogy aki nem végzett általános iskolát, attól vonjuk meg a választójogot, és akkor máris okosabb halmazt nyerünk, és a benne lév?k majd nem a Fideszre fognak szavazni.

Hanem, gondolom, a Jobbikra.

A javaslat figyelemre méltóan mértéktartó. Eltekintve attól a tény?l, hogy az intelligencia nem egyenesen arányos a végzettséggel, az kihámozható, hogy a Jobbik alelnöke értelmesebb választói sokaságot tart kívánatosnak. De nem rohan túlságosan el?re, már csak azért sem, mert ha ennél precízebb módszerrel kiválogatnánk Magyarországot legokosabbjait, és csak ?k szavazhatnának, akkor onnantól Dúró Dóra és pártja szomorúan, alulról szagolgatná a parlamenti küszöböt. És kétségbeesetten próbálna leigazolni legalább egyet a túlképzett választók közül, aki képes megválaszolni a kellemetlen kérdéseket. Azokat, amelyek leginkább a múltra vonatkoznak, arra az id?szakra, amikor ugyanezek az emberek a legtufább szkinhedek szimpátiáját próbálták elnyerni olyan módon, hogy az iráni Forradalmi Gárdát óhajtották betelepíteni Magyarországra; úgy is, mint az emberiség utolsó reménységét, ami tudvalev?leg az iszlám. Mégpedig azért, mert az iszlám olyan nagyon nem zsidó dolog, és ?k akkoriban az igazi talajhülye antiszemitizmusból éltek, a cigányozás mellett. A most piederstálra emelt okos választó vagy tíz éve rá se néz a Jobbikra, Dúró Dórától pedig röhög?görcsöt kap.

A Jobbikból felröppent papírsárkányra azonnal tüzet nyitottak a fideszesek, mégpedig azért, mert találva érezték magukat. Dúró Dórának nyilván igaza van ugyanis abban, hogy a kormánypártok tudatosan az emberi ostobaságra alapozzák a hatalmukat. Tájékozott, értelmes, józan ember nem hiszi el sem azt, hogy Soros ennyire gonosz és félelmetes, sem azt, hogy a stadionoktól jobb lesz nekünk, meg azt sem, hogy Orbán Viktor nem lop kézzel-lábbal és éjjel-nappal. Ezzel el is fogytak az érvek a Fidesz mellett; a párt amúgy deklaráltn lemondott már az

értelmiségről és mindenkiről, aki kérdez és vitázik, szóval nekik tényleg létkérdés, hogy a butaság kritikus tömege meglegyen, mert különben leáll a reakció, amiből az energiáját nyeri.

A probléma tehát létezik, a Jobbik pedig a szokása szerint rossz választ ad rá. Egyértelmű, mire sarkallna bármilyen jövőbeli kormányt, ha egy-egy réteget sikerül kizárni a választójogból: arra, hogy az oda tartozókat a továbbiakban meg se próbálja képviselni. A legjobb, ha senki se végzi el az iskolát, mert akkor nincs is választás; aki mégis átcsúszik, azt egyenként le vadásszuk vagy lefizetjük.

Van másik válasz a tudatlanság átkára – de az a Jobbik számára képviselhetetlen. Ahogy a Fidesz számára is.

Ezeket az embereket akár okosítani is lehetne abból a pénzből, amivel most hülyítik őket. Fel lehetne emelni őket. Elsősorban a felnövő generációkat; ennek értelemszerűen az oktatás az eszköze. Olyan iskola, ahol az írástudatlan szülők gyerekeiből tanár, mérnök és orvos lehet, mert megkapják azt, amit otthonról nem hozhattak. Ez volt a baloldali nagy sztorija a huszadik században: a mobilitás. Ennek a hagyatékából élt mostanáig, és ennek a sztorinak az elfogyása okozta a zuhanását.

De megvédhetők azok is, akik már nem járnak iskolába. Elképzelhetők mindenféle felnőttoktatási és felvilágosító kampány, de nem ezeken múlik. Elég a plurális, sokszínű, független média, a szabadon, kreatívan fejlődő kulturális élet, ahol van minden és mindennek az ellenkezője, és ahol minden nap arra tanít, hogy nem egy igazság van, viszont rengeteg különböző és érdekes gondolat. Elég, ha működnek az ellensúlyok, és látja az ország, hogy nem lehet mindent akarattal és erőszakkal véghezvinni.

Elég egy szabad, demokrata ország, ahol elférnek mindenki kis hülyeségei, és ez annyira magától értetődő, hogy nem válhat egyeduralmukká a központi hülyeség.

Mindez természetesen összeegyeztethetetlen a magyar jobboldallal. Ezek baloldali és liberális megoldások, csupa olyan mechanizmus, amely szétveri a homogén nemzetet, a monolit kultúráról szóló mesét – azt a metahülyeséget, amellyel az egyes butító kampányokat betakarják. Jönnének a friss eszű fiatalok Borsodból és Szabolcsból, meg Ukrajnából és Szíriából, mindenféle új ötlettel és innovációval, ami már ránézésre menőbb és jövőképesebb lenne az olimpiánál, amit ez a fáradt, rest ország utoljára álmodni képes volt; jönnének brilliáns, munkamániás emberek kutatni, politizálni, filmet rendezni meg üzletelni, jönnének barna meg sárga meg lila magyarok. És kiszorítanák azokat, akiket a kontraszelekció és a nemesi jogok tartanak igazgatótanácsban, egyetemen, parlamentben, pártvezetésben vagy a kulturális bizottság élén – és ez a Magyarország jobb lenne ugyan, de nagyon nem jobboldali.

A hülyeséget le lehet győzni. Van olyan jövő, ahol együtt röhögünk a korai XXI. század manipulációs kísérletein, minden általános iskola alsó tagozatán, vidáman legyintgetve, hogy ezen túl vagyunk. De azt a jövőt nem a kirekesztés hozza el."

Nincs itt semmi baj. E baromarcú félállatka mai véleménye holnap a tegnapi újság díszleend. Hiszen mondtam már a legelején: nincs érdekesebb a tegnapi újságnál.

Bayer Zsolt

Forrás: [Bádóg - Bayer Zsolt blogja](#)

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláizról tabumentesen



„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló